

[Lone Dybkjær]

skaber, så havde det dog været bedre. Det er jeg enig med hr. Kim Behnke i uden videre. Det er også derfor, jeg klart er tilhænger af, at man organiserer sig i aktieselskabsmodeller, hvor man har nogle klare spilleregler. Derfor mener jeg, at hvis der skal være kommunalt og andet engagement af mere privat orienteret art, så bør det foregå i aktieselskabsregi, således at tabet er begrænset, og således at man ved, hvor stort tabet er.

Det er også baggrunden for, at jeg mener, der er behov for en almindelig, generel gennemgang af hele det kommunale område, sådan som regeringen også vurderer det i øjeblikket og vil tage et initiativ til.

Jeg vil derfor gerne sige om debatten her, at jeg synes, der er en sammenblanding mellem støtte og tilskud og indskud, og hvornår tingene er effektive, og hvornår tingene ikke er effektive. Jeg synes, de ser en anelse mere komplicerede ud.

Vores svar på forespørgslen er altså, at der godt kunne være behov for, at man kiggede lidt nærmere på, hvordan vi egentlig har organiseret os. Det er også det, der er lagt op til i nogle af diskussionerne omkring opfølgningen af kortlægningen af de statslige aktieselskaber. Det er nemlig meget broget, det er meget historisk betinget, og det er ret tilfældigt; sådan er tingene jo altid, når de er historisk betingede. Der kunne godt være behov for, at man prøvede at kigge lidt nærmere på, hvordan man har organiseret sig, og hvordan betalingsforholdene er i forhold til den måde, man har organiseret sig på, og at man også fik en gennemgang af det kommunale område, og herunder også tog en gennemgang af de koncessionerede selskaber og deres vilkår. Det er klart, at det ligger lige for, lige så vel som det lå lige for at kigge på det statslige område.

Jeg er egentlig lidt ked af, at Venstre og De Konservative og også Fremskridtspartiet har villet køre denne forespørgselsdebat på en sådan måde, at man ikke fik en lidt bredere diskussion af det. Men det gør det selvfølgelig lidt nemmere at sige nej.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, et par bemærkninger til fru Lone Dybkjærs indlæg er påkrævet.

Først hvad partierne bag dagsordenen vil med dagsordenen, og hvorfor den ikke har været diskuteret osv. Dagsordenen er blevet runddelt til Folketingets partier i fredags. Vi har ikke hørt nogen ytre ønske om, at man var interesseret i en dialog om dagsordenens punkter, og derfor var vi nødt til, umiddelbart før forhandlingerne gik i gang, at gøre regnskabet op og sige: Når der ikke er andre partier, der har interesse i den dagsorden, kan vi tre partier, der oprindeligt fremsatte dagsordensforslaget, lige så godt give udtryk for det, vi mener.

Med hensyn til diskussionen om offentlig/privat, og hvor skellet går, og det, fru Lone Dybkjær sagde om, at billedet er meget blandet: Jo tak, men kodeordet i denne debat er er jo udtrykket sideordnede aktiviteter. Selvfølgelig skal et koncessioneret selskab fremstille strøm til forbrugerne. Der, hvor det går galt, er, når de også begynder at dyrke tomater og den slags ting. På samme måde hvis et privat monopol selskab havde et offentligt monopol på at køre bus eller noget andet og så begyndte at lave sideordnede aktiviteter med den effekt, at underskuddet så bliver ført tilbage på dem, der måske er tvunget til at aftage strøm, tvunget til at køre med en bus eller noget andet. Så er det, vi siger stop. Det kan ikke være rimeligt, at man misbruger sit monopol på den måde.

Med hensyn til spørgsmålet, om det bare er en diskussion mellem fuld konkurrence eller monopolvirksomheder, så er der jo den forskel mellem private og offentlige monopolvirksomheder, at de private kan gå konkurs. Hvis en privat virksomhed, der har monopol på at køre bus i en by, går konkurs, er der nogle andre, der skal til. Hvis Århus Sporveje går konkurs, så kommer byrådet og dækker underskuddet med skatteydernes penge.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det kan godt blive lidt gentagelse, men det er korrekt, at den første dagsorden, der blev forelagt, så lidt anderledes ud og var lidt mildere i det. Nu kommer dagsordenen til at stå meget markant, fordi den er rettet med kort varsel.

Den første pind skal mere læses og forstås som det, vi altid har sagt, nemlig en afvikling af disse aktiviteter og en privatisering af disse